

6 juni 2016.

De reden waarom ik inspraak heb gevraagd in uw vergadering vanavond is niet alleen vanuit BETROKKENHEID maar juist ook omdat wij BETROKKEN WORDEN in het BING rapport.

Ik ging er van uit dat BING een onderzoek instelde naar de integriteit van de wethouder Luiten, met vragen als:

*Is er iets fout gegaan en zo ja,

*Hoe heb je het opgelost?

*Hoe voorkom je dit in de toekomst?

*Heb je de gemeente benadeeld? Heb je jezelf verrijkt?

*Heeft degene voor wie de informatie bestemd was er schijn van gehad?

Er komt in het rapport een heel verslag met tijdlijn in de orde van: die belt die, die zegt dit, genen zegt dat, en gaandeweg wordt duidelijk dat er her en der kleine foutjes, net niet goed gegaan, had beter gekund, dingen zijn. Niet erg, we zijn allemaal mensen, fouten moeten hersteld kunnen worden. hier had het onderzoek van BING moeten eindigen.

Toch gaat men door en we vinden de BING in 2002 terug aan de rand van de mestopslag op ons bedrijf. 2002, dat is 14 jaar geleden...ik dacht dat het over een wethouder ging, niet over een jonge melkveehouder van toen.

ALS dat al nodig was had men nog even verder terug moeten gaan en bij ons navraag moeten doen en dat is niet gebeurd. Daarom willen we u nu vertellen hoe dat is gegaan.

In het jaar 1988, hebben wij een mestopslag laten aanleggen door de fa. Hoftijzer en gemeld bij de gemeente, u kunt over de gang van zaken toentertijd ook navraag doen bij fa. Hoftijzer, en het bedrijf Atomica in Vorden. ik raad u dat zelfs sterk aan, u zult dan horen dat voor een eenvoudig mestbassin in die tijd een eenvoudige melding volstond, een betonnen of stalen silo had een vergunning nodig.

In 1990 is Erik bij in de maatschap gekomen. Deze maatschap werd toen gezien als beloningsvorm voor de beoogde bedrijfsopvolger. In 1995 is deze mestopslag door de milieudienst van de gemeente gekeurd en goedgekeurd. Als er geen melding was had dat toen gemeld moeten worden.

Er was dus wel een melding.

Maar aangezien er bij een gemeente niets verkeerd kan gaan of zoek kan raken is dat onze verantwoordelijkheid en niet die van de 18jarige jongeman in opleiding..... de huidige wethouderwe hebben het hier over bijna 30!!!jaar geleden beste mensen

In 2000 nemen Erik en Jolanda het bedrijf over. Enkele jaren later krijgt hij een milieucontrole en dan blijkt dat hij het afdekzeil moet vervangen en er wordt gezegd dat er geen vergunning voor de opslag is, er is geen melding gemaakt zegt men..... Erik weet niet beter en meldt hem alsnog, vervangt het

afdekzeil en krijgt later na wat heen er weer gedoe met formulieren de vergunning die toen verplicht was. Alles weer in orde zou je zeggen. Nee, het heet nu een ECONOMISCH DELICT!!!!dat is hem noch ons ooit gemeld, nooit iets van geweten. Economisch delict vanwege het zogenaamd ontbreken van een melding die er toch echt wel geweest moet zijn!!!? **BIJZONDER VAAG VERHAAL!!** Hoe betrouwbaar is het onderzoek op dit vlak....wat **suggereert** het onderzoeksbureau hiermee...kan dit zomaar? Vaagheden oproepen zonder enig bewijs...**AANTONEN** dat er iets is of verontschuldiging maken lijkt mij op zijn plaats.....

Wat schetst mijn verbazing dat dit alles betrokken wordt bij het onderzoek naar de integriteit van de wethouder van nu.

NOODSITUATIE.

Nu even naar het probleem van nu: als er wateroverlast dreigt leggen we zandzakken in Nederland, als er op je bedrijf een noodsituatie dreigt omdat de mest niet opgehaald wordt, kun je ook een noodoplossing kiezen: tijdelijke opvang: een lege voersilo bekleden met plastic bv en als tijdelijke opslag gebruiken maar omdat hij wethouder is wil hij niet zulke halfslachtige zaken doen en gaat informeren bij zijn ambtenaar.

Ik hoor zeggen dat zijn vrouw of eventueel ik had moeten informeren, maar zou het anders zijn gelopen wanneer iemand uit zijn omgeving, bij de gemeente informatie had ingewonnen over het vergroten van het mestbassin? Natuurlijk niet. En dankzij de hoge waterstand is de opslag in vierkante meters groter geworden maar de inhoud gelijk gebleven.

Kortom ik vraag van u als raadsleden de zaken van het verleden in het verleden te laten en een beetje nuchterheid.

In Dagblad Trouw is juist een artikel verschenen over integriteit in het gemeentebestuur en de kramp die dit geeft bij raadsleden en wethouders. Het artikel staat in de krant van 1 juni jl en is geschreven door Jurist Hans Groot., verbonden aan het Steunpunt Integriteitsonderzoek Ambtsdragers. Het verdient aanbeveling om dit artikel te lezen.

Tenslotte, ik ben me ervan bewust dat dit een ongewone actie is maar de hele zaak is ondertussen ongewoon.

Aan de heer D.W. Luiten,
Sondernweg 3,
7122 LH AALTEN.

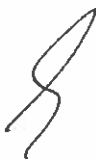
Nr. :
Bijlage(n) :
Uw brief van :
Kenmerk :
Beh. Ambt. : G. Thijs.
Doorkiesnr. : 93388.
Onderwerp : milieucontrole.

AALTEN, 9 oktober 1995.
verzonden: 10 OKT. 1995

Geachte heer Luiten,

In het kader van de Wet milieubeheer is uw inrichting, gelegen aan de Sondernweg 3, op 3 oktober 1995 door de heer Thijs van de eenheid Milieu gecontroleerd op naleving van de voorschriften behorende bij de Wet milieubeheervergunning (voormalig Hinderwetvergunning) d.d. 02-11-1981.

Wij hebben geconstateerd, dat u uw bedrijf conform de voorschriften van voornoemde vergunning in werking houdt. Wij danken u voor uw welwillende medewerking tijdens deze controle.

 Hoogachtend,
Burgemeester en Wethouders van de gemeente Aalten,
namens dezen,
de chef van de eenheid Milieu

G.W. Piek.

m.i.v. 10 oktober 1995 is:
het tel. nummer : (0543) 493333
het faxnummer : (0543) 475455

INTEGRITEIT Bijna tachtig twijfelende burgemeesters hebben advies gevraagd aan een nieuw steunpunt voor integriteitsonderzoek. Een duidelijk vonnis in de zaak Van Rey moet helderheid bieden.

Hans Marlijnissen
REDACTIE BINNENLAND

Integritisme, noemt Hans Groot het: de overdreven angst van burgemeesters, wethouders en raadsleden om beschuldigd te worden van niet-integer handelen. Ze weten daardoor niet van welke tennisclub ze nog lid kunnen zijn en kopen hun auto buiten de gemeentegrens. Ze declareren niets meer: je zult maar in een bonnetjesaffaire verstrikt raken.

"Dat zogenaamde 'gebrek aan integriteit' is een enorme bananenschil aan het worden", zegt Groot. "De toenemende aandacht voor dit begrip moet er niet toe leiden dat niemand meer zin heeft in bestuurlijk werk. We hebben in dit land bijvoorbeeld wel 1700 capabele wethouders nodig, en duizenden raadsleden die tegen een geringe vergoeding hun avonduren opofferen."

Groot is de drijvende kracht achter het Steunpunt Integriteitsonderzoek Politieke Ambtsdragers, dat sinds 1 januari 2015 de commissarissen van de koning, burgemeesters en voorzitters van waterschappen adviseert over de aanpak van bestuurders en volksvertegenwoordigers die mogelijk een scheve schaats hebben gereden. Het steunpunt doet zelf géén onderzoek, maar begeleidt de hulpvragers bij diens eigen speurtocht.

Is er al met de 'verdachte' gesproken? Wie is de aangever? Doet de burgemeester zelf het onderzoek of besteedt hij dit uit? Wat mag het kosten? En is er gedacht aan nazorg en eventuele rehabilitatie als de melding geen grond blijkt te hebben?

Burgemeesters worstelen steeds meer met zulke vragen, omdat de Gemeentewet hen sinds dit jaar opvoert als 'hoeders van de bestuurlijke integriteit'. Dat vraagt om actief optreden. Uit het jaaroverzicht 2015 dat vandaag verschijnt, blijkt dat ze 76 keer formeel om advies van het steunpunt hebben gevraagd.

Er bestaat in Nederland grote onduidelijkheid over wat in het bestuur kan, en wat niet kan, zegt Groot. "De meeste schendingen bestaan uit naïef gedrag in een grijs gebied. Met opzet gepleegde criminele handelin-

gen zijn echt uitzondering."

Groot verwacht veel van het zogenaamde Van Rey-effect, dat zal optreden als straks het vonnis tegen deze van corruptie verdachte oud-wethouder wordt uitgesproken. "Die kwestie is de aanjager die we nodig hebben. Treurig, maar waar. In dat vonnis komen nieuwe definities te staan van integriteit en belangenverstremming. Daarop kan de vraag beantwoord worden wat in Nederland

een acceptabele bestuurscultuur is." Nadat de rechter heeft gesproken, is het volgens Groot hoog tijd voor de zogenaamde moresprudentie.

Het lokale bestuur hangt volgens Groot 'aan elkaar van belangenverstremming'. Dat kan ook niet anders. "Het raadslidmaatschap is liefdewerk oud papier, dat naast een reguliere baan bestaat. Een raadslid heeft verbondenheid met allerlei organisaties, en vanwege die netwerken en specifieke kennis wordt hij of zij vaak ook gekozen. Het gaat pas fout als de zuiverheid van de besluitvorming in het geding is. Je bent als raadslid eindcontroleur, je kunt niet actief ambtenaren aansturen. Als je bemoeienis door de ambtenaar als druk wordt ervaren, is het al foute boel."

We hoeven niet allemaal als vdertje Drees te opereren, benadrukt Groot, die niet eens een pen van de zaak gebruikt voor zijn privé-correspondentie. "Maar als een gemeente een echte *macher* binnenhaalt om de stad eens 'op de kaart' te zetten, moet ze zich er wel van vergewissen dat deze geen dubieuze zaken doet."

Diezelfde onduidelijkheid heerst bij gemeenteraadsleden die anderen gebrek aan integriteit verwijten, aldus Groot. Soms wordt de term 'schending van integriteit' gebruikt als er slechts een politiek conflict is. Dit leidt nu eenmaal tot meer dynamiek. Die onterechte beschuldiging is een soort modder die moeilijk uitwasbaar is, waarschuwt hij. Raadsleden en bestuurders worden zo afgeserveerd, terwijl zij prima functioneren.

De schendingen, de verlammende angst daarvoor en het misbruik van het begrip integriteit, kunnen volgens Groot aanzienlijk worden teruggedrongen als er afspraken worden gemaakt in vredetijd, zoals hij dit noemt. "Je zou alle dilemma's op dit gebied moeten bespreken als de thema's nog niet politiek actueel zijn, aan het begin van een raadsperiode bijvoorbeeld. Wat doen we met cadeaus en reisesjes? Willen we als raad wel een gratis passe-partout voor de schouwburg? Als dit soort gesprekken normaal worden, neemt de kans op een uitglijder enorm af."

Gebrek aan integriteit is een enorme bananenschil

Jurist Hans Groot (56) was coördinator integriteit bij het ministerie van buitenlandse zaken. Hij werd in 2011 hoofd van het bureau integriteit van de gemeente Amsterdam en stelde orde op zaken bij de provincie Noord-Holland na het vertrek van gedeputeerde Ton Hooijmaijers, die later voor corruptie werd veroordeeld. Sinds 1 januari is hij verbonden aan het Steunpunt Integriteitsonderzoek Politieke Ambtsdragers.

IN HET KORT

Het steunpunt integriteit publiceert vandaag het eerste jaarverslag

76 adviesaanvragen gaan vooral over belangenverstremming

Lokale politici zijn te voorzichtig of beschuldigen elkaar juist van fraude en corruptie

Machtige bij Falluj

Fotoreportage van
DE VERDIEPING

€2,00

BELGIË € 2,50

ALTIJD EN OVERAL TROUW

ONTDEK UW KRANT DIGITAAL
www.trouw.nl/digitaal